

Ráčenka třídy 9. A

2003 - 2012

Seznam žáků:

Adámková Karolína

Břicháčková Kristýna

Dudková Barbora

Fišárková Karolína

Hrbáčková Michaela

Kalavská Pavla

Klimešová Hana

Konečný Sebastián

Kropáč Jakub

Měrková Simona

Němcová Nikola

Smolík Jakub

Sibilev Nicolina Sarah

Špalková Martina

Varecha Roman

Seznam učitelů:

Hlaváčková Jitka (1. - 3. tř.)

Grčková Ludmila (4. - 5. tř.)

Pokorná Jana (JA - 4. tř., OV - 8., 9. tř.)

Handlířová Magdaléna (JA - 5. - 6. tř., HV - 6. - 8. tř.)

Michková Jana (ČJ - 6. tř., OV - 6. tř.)

Zapletalová Jana (ČJ - 7. tř., OV - 7. tř.)

Klimešová Marie (NJ - 7. tř.)

Gavendová Radmila (AJ - 7. - 8. tř., TV - 6. - 8. tř.)

Akritidis Čtvrtníčková Nela (NJ - 8. tř.)

Adámek Michal (Z - 6. - 9. tř., TV - 6. - 9. tř., SH - 7. - 9. tř.)

Macková Hana (PŘ - 6. - 9. tř., ČaZ - 6. - 8. tř., PS - 8. - 9. tř.)

Mertová Věra (F- 6. - 9. tř., CH - 8. - 9. tř.)

Doležalová Renata (ČJ - 8. - 9. tř., AJ - 9. tř.)

Kurečková Taťána (D- 6. - 9. tř., PV - 6. - 9. tř.)

Kostelníková Pavlína (M - 6. - 9. tř., INF - 6. tř., PS - 9. tř.)

Chytilová Kateřina (TV - 9. tř.)

Žlebčíková Radka (PV - 6. - 9. tř.)

Santariusová Irena (VV - 6. - 9. tř.)

Glötzerová Veronika (HV - 9. tř., NJ - 9. tř.)

Pokorný Milan (FG - 9. tř.)

Karel Knapp (INF - 9. tř.)

Adámková Karolína

Datum narození: 8. 7. 1997

Adresa: Holčovice 5

Přijata na: Střední škola, Vítkov-Podhradí
obor kadeřník

Haiku: Dnes je krásný den, slunce svítí,
na louce roste kvítí.

ŠKOLA JAKO VĚDĚNÍ, NEBO VĚZENÍ?

Asi bych začala tím, co mi škola dala. Základní vědomosti, které bych asi jinde nezískala, jako například čtení, psaní, počítání a další věci. Vlastně jsem zjistila, že mi ani nic jiného než chodit do školy nezbývalo a nezbývá, neboť školní docházka je u nás povinná. Dále jsem také díky škole získala spoustu kamarádů a zajímavých zážitků, na které nikdy nezapomenu. A konec konců některé vědomosti se přece jen někdy hodí! Teď to, co mi škola vzala. Vzala mi volný čas, který bych mohla strávit úplně jinak, než chystáním se do školy, děláním domácích úkolů a také učením se. Dále iluze o tom, že bych mohla mít dobré známky, aniž bych se musela učit, a také poklidný spánek před písemkami. Vlastně jsem ráda, že jsem do školy mohla chodit, zažít všechnu tu srandu, námahu, ale i problémy. A jsem srovnaná s tím, že do školy budu chodit i nadále a prožívat to celé znovu, pořád dokola, ještě několik dlouhých let.

Vzkaz od spolužáků:

Z vyučování: Holky, kecáte! Kájo, pojd' do první lavice.

Kája: Proč já?! Ať jde Sára, já jsem šla včera!

Protože sama zatím neví, co chce, přejeme ji do budoucna jen to nejlepší.

Břicháčková Kristýna

Datum narození: 24. 6. 1997

Adresa: Polní 6, Město Albrechtice

Přijata na: SPgŠ a SZŠ Krnov, obor
předškolní a mimoškolní pedagogika

Haiku: Láska nás může někdy zranit,
ale přesto milujeme.

UŽ VÍM, PROČ ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA

Když jsem se dozvěděla, že půjdu na zápis do první třídy, nemohla jsem se dočkat. Z prvních tří let si moc nepamatuji. Asi jen to, jak jsem dostala svou první propisku místo pera. Čtvrtá a pátá třída byla už učivem obsáhlejší, ale pořád to bylo dobré. Nejvíce se mi na těchto dvou letech líbily lyžařské výcviky, spaní ve škole a různé výlety. Po prázdninách jsme nastoupili na druhý stupeň. Byla to pro nás velká změna, jak s učivem, tak i s učiteli. V sedmé třídě, která mi připadala nejtěžší ze všech, proběhl povinný lyžařský kurz, na kterém jsme zažili plno srandy. Osmá třída. Tu si budu pamatovat jako nejvíc "profláknutý" rok, protože v tomto roce jsem se vůbec neučila. Ted' si to vyčítám, protože mi některé látky chybí. Na začátku devítky jsem pochopila, proč na nás někteří učitelé tlačili. Mysleli to s námi dobře a chtěli pro nás jen to nejlepší. Proto svým mladším kamarádům říkám: "Učte se!" Už konečně vím, proč se říká "škola, základ života." Škola mi dala režim, vědomosti, zážitky, kamarádů a hlavně nespočetně mnoho ponaučení. Celkově na třídu, ve které jsem strávila celých devět let, budu vzpomínat s úsměvem na tváři, protože jsme tam měli Bastíka, který dennodenně perlil.

Vzkaz od spolužáků:

Tichá, usměvavá, krásně zpívá, hraje na bicí a na klavír. Je nejen hudebně nadaná a chytrá, ale jde jí i výtvarka i tělocvik a to není fér. Snad budeme chodit na její koncerty.

Barbora Dudková

Datum narození: 24. 8. 1996

Adresa: Opavice 62, Město Albrechtice

Přijata na: Církevní konzervatoř Opava,
obor zpěv

Haiku: Padá bílá vločka, chyt' ji do dlaní,
roztaje ti na ní.

CO MI ŠKOLA DALA A VZALA

Na tuhle školu jsem přišla v osmé třídě, takže jsem si vlastně už přestup z jedné školy na druhou prožila. Řeknu vám, že to není žádná sranda. Vzpomínám na den, když jsem sem poprvé přišla. Všechno se mi tady zdálo tak velké! První dva týdny by se mi vážně hodila mapa! Můjkrát jsem si spletla poschodí, než jsem našla naši třídu, za všechno mohly ty bílé dveře, které jsou v prvním i druhém patře k nerozeznání. Určitě musím zmínit to, že jako první mě přijala Sára. Později se se mnou začaly bavit i ostatní holky ze třídy a já získala nové kamarádky. Našla jsem třídu, na kterou nikdy nezapomenu! Společně jsme prošli tím nejtěžším obdobím, přijímačkami, a všichni jsme to nakonec zvládli. Já jsem se dostala na konzervatoř, a tím se mi splnil můj dětský sen. Teď už se blíží konec školního roku a já vlastně nevím, co chci. Jednu chvíli se strašně těším, až konečně odejdu, ale hned potom je mi to líto. Škola mi toho dala opravdu hodně, vědomosti, zkušenosti do života, přátele a mnoho dalšího. Naopak mi vzala čas, spoustu času! Někdy mi nezbyl ani na to, co mě baví. Ale přesto se mi bude moc stýskat. Po kamarádech i po učitelích.

Vzkaz od spolužáků:

Chytrý andílek s legračním smíchem, krásným přednesem a antitalentem pro pravopis. Těšíme se na to, jak bude zpívat v Národním divadle.

Fišárková Karolína

Datum narození: 16. 9. 1997
Adresa: Sokola Tůmy 11, Město Albrechtice
Přijata na: Střední odborná škola
hotelnictví a služeb a Vyšší odborná škola
Opava, obor cestovní ruch

Haiku: Láska je zlost, ne z nouze ctnost,
miluj, dokud budeš moct.

BYLA TO DŘINA

Devět let neustálého vychovávání a převychování končí. Že nám ale dalo zabrat naučit je nějakým novým způsobům. Nebylo to s nimi vůbec jednoduché, jak se nás snažili opravovat prostě ve všem. My jsme však věděli svoje. Ještě se nás snažili zaúkolovat, jako kdybychom toho za ten týden neměli dost. No hrůza, ale nakonec jsme z nich vychovali docela dobré učitele. Jedna rada pro ostatní: "Nikdy je nesmíte rozmazlit, nesmí si zvyknout, že skáčete, jak oni písknou, a už vůbec je nesmíte chválit, potom by si moc mysleli." Nicméně zvony zazněly a bitva končí, my odcházíme, v hlavách možná o něco menší prázdno než na začátku. Já typický "Andílek" odcházím s hlavou plnou vědomostí, většina z nich mi ale bude úplně na nic. Kdo potřebuje vědět, jaké "i" se píše ve slově **bilina**, nebo kolik je jedna plus jedna, vždyť na to jsou přece kalkulačky a psací programy. Víte, co se říká, škola je krásná, škola je boží, jen když padá nebo hoří. Mám vás ráda.

Vzkaz od spolužáků:

Kája = pozdní příchody, ranní káva u ředitele, vždy 2 minuty pozadu.
Vždycky byla nejostřejší v komunikaci s učiteli, snad ji kvůli tomu nevyhodí ze střední školy. Do budoucna ji přejeme, aby si našla svého kena a odjeli spolu do Las Vegas.

Hrbáčková Michaela

Datum narození: 21. 7. 1997

Adresa: Dělnická 18, Město Albrechtice

Přijata na: Střední průmyslová škola Krnov,
obor textilní designer

Haiku: Život není pohádka, a proto začněme
brát realitu.

ŠKOLA? ŽE ZÁKLAD ŽIVOTA?

Jako malá jsem se do první třídy těšila, možná i do druhé, třetí, ale později jsem svůj názor velice rychle změnila. Při současném pohledu na školu si představím brutální vstávání, drtící učení a myslím si, že by se našla i spousta dalších nepříjemností. A to ani nemluvíme o pěti dnech v týdnu, kdy si většina učitelů myslí, že slova "učit se, učit se, učit se" jsou u nás na prvním místě, což není tak úplně pravda. Ale z jiného úhlu pohledu musím uznat, že bychom bez školy neuměli základy čtení, psaní a počítání, když si myslím, že to Maruš (Marie Terezie) trošku přepískla. Byl to "záhul", ale musíme se smířit s tím, že bude hůř.

Vzkaz od spolužáků:

Naše Michaela je svérázná, když má blbou náladu, tak je lepší se jí vyhnout, ale když ji má dobrou, tak je s ní sranda. Vždycky si stojí za svým, ať to stojí, co to stojí, a to se cení. Snad jí to v budoucnu nebude škodit.

Kalavská Pavla

Datum narození: 8. 7. 1996

Adresa: Poštovní 13, Město Albrechtice

Přijata na: Česká zemědělská akademie
Humpolec, obor agropodnikání se zaměřením
na chov koní, jezdeckví a ekologii

Báseň: Ve škole je prima, občas byla zima.
Někdy mně bavila, jindy zase nudila.
Už se těším na střední, nechci se stát
úřední. Koně jsou můj život, mám k nim
dobrý důvod.

MOJE PROCHÁZKA ZÁKLADKOU

Jako malá jsem se, asi jako každé dítě, těšila do školy. V první třídě se mi docela líbilo. Byla jsem nejlepší ze všech žáků, zároveň to ale byla první a poslední třída, odkud jsem odcházela jako čistá jedničkářka. Ostatní třídy mě pak už tak moc nebavily. Když to tak sečtu, vyjde mi, že škola mi toho hodně dala, ale i vzala. Dala mi možnost učit se a naučit se. Vzala mi bohužel možnost trávit volný čas u koní. Ale čím bych se nakonec živila, kdybych si neměla nic přečíst, nic spočítat a říct souvislou větu, natož ji ještě napsat?! To bych si nemohla ani přečíst nápis na úřadu práce. Nakonec jsem to ale všechno přežila a nějak prolezla až do devítky. Tenhle ročník se mi nejvíc líbil. Od třetí třídy mám jasno: "Půjdu ke koním!" A stalo se. Jsem přijatá na maturitní obor Agropodnikání se zaměřením na chov koní, jezdeckví a ekologii. A na závěr? Nemohu se dočkat na střední školu.

Vzkaz od spolužáků:

Pavla = koně, miliony pastelek, lázně. Protože dost často chyběla, moc jsme ji nevidali, a tak jsme občas zapomínali, jak vypadá. Přejeme jí hooooooooooooooooooooooooodně zdraví.

Klimešiová Hana

Datum narození: 6. 12. 1996
Adresa: Dělnická 20, Město Albrechtice
Přijata na: SPgŠ a SZŠ Krnov, obor
sociální činnost

Haiku: Nejtěžší chvíle a vzpomínky zůstanou
v srdci navždy.

UŽ NÁM TO KONČÍ

Tak a je to tady... blíží se den D, tedy velký den pro mě a všechny mé spolužáky. Je to poslední den na základní škole. 1. září 2003 jsme sem nastoupili, postupně si přirostli k srdci a nyní, po devítileté docházce se všichni společně projdeme hlavními vchodovými dveřmi naposled a vyrazíme vstříc novým dobrodružstvím. Dodnes si pamatuju, jakým nadšením jsem přetékala, když jsem se dozvěděla, že půjdu do první třídy. Toto nadšení se mě drželo až do třetí třídy. V těchto letech jsem se také pravidelně a pilně učila a snad se i rozbrečela za nějakou tu trojku. Čím jsem byla starší, tím jsem na učení víc kašlala a teď si uvědomuji, jaká to vlastně byla chyba. Ani jsem se nenadála a už jsem byla na druhém stupni. Všichni jsme si určitě připadali hodně významní, byli jsme přece už "ti starší". Bohužel hodně mě "štválo", jak se nám stále měnily učitelky, s každou jsme měli jiný režim, na který jsme si museli zvyknout. Mrzí mě, že jsem se v 8. a 9. třídě skoro neučila, protože tyhle dva roky byly ty nejdůležitější. V paměti mi určitě zůstane třeba Roman a jeho obří svačina, nebo Pavla, která se u nás objevovala jen zřídka. Obličejuje celé třídy, když jsme se dozvěděli, že máme nějaký úkol, a taky určitě Bastu, který nám každou hodinu zpříjemnil nějakou svou perlou. To se i učitelé zasmáli a my tu hodinu v klidu přežili.

Vzkaz od spolužáků:

Nepřeslechnutelná blondýna, usměvavá, milá, trochu drzá, vždy dobře naladěná. Dokáže se smát i v nejhorších chvílích, občas se směje, až z toho brečí. Protože v budoucnu chce pracovat s lidmi, přejeme jí, aby narážela jen na ty dobré.

Konečný Sebastián

Datum narození: 7. 9. 1996

Adresa: Odboje 11, Město Albrechtice

Přiját na: Integrovaná střední škola Brno
obor elektrotechnika

Haiku: Na pruhovaném koberci
spí mourovatá kočka v oleji.

ÚVAHA O ŠKOLE

Když se řekne škola, většině žáků se vybaví učení, známky, testy. A co napadá mě? Každý den devět let poslouchat zvuk budíku, jak říká, ať vstaneš a jdeš do školy, i když bys nejraději ještě spal, a potom ve škole prosedět celý den, být někdy vyzkoušený, i když nic neumíte, nebo zapomenutý úkol a potom následné vynervované rychlé opisování od spolužáků. Na druhou stranu jsme tu poznali hromadu lidí, získali jsme spoustu zážitků, hodně jsme se nasmáli, např. když paní učitelka četla ve třídě nahlas slohovky, moje byly nejlepší! Vzpomínat budu samozřejmě taky na školní výlety, lyžáky, pravda občas i na drobné problémy. Takhle jsme těch devět let přežili a teď si jdeme každý svou cestou, každý na nějakou jinou střední školu.

Vzkaz od spolužáků:

Na toho určitě nezapomene nikdo! Když se řekne Bastý, vybaví se nám každodenní perličky, slohové práce a výslovnost v angličtině. Prosím, zůstaň tak praštný, jinak by byl svět ochuzen.

Kropáč Jakub

Datum narození: 8. 3. 1997

Adresa: Dělnická 34, Město Albrechtice

Přiját na: Obchodní akademie Opava, obor obchodní akademie s rozšířenou informatikou

Haiku: Šuměly stromy a bylo sychravo, mě však srdce hřálo.

PROČ SE VLASTNĚ UČÍME?

Doted' si pamatuji, jak jsem byl na nižším stupni a každý den jsem se těšil do školy. Když roky plynuly, začal jsem se do školy těšit čím dál tím méně. Většina dětí školu nemá rádo, je to taky logické, když po nich učitelé chtějí, aby dělali domácí úkoly nebo se učili občas nudnou látku. Ale co by z nás pak bylo, kdybychom nechodili do školy? Někteří z nás by si školu uměli přestavit s notebookem v ruce a místo počmárané tabule by na zdi visel LCD projektor, který by byl mnohem modernější. Ale řekněte, co bychom si pak z hodin odnesli? Nic. Jen červené oči z neustálého dívání se do počítače, kterého máme dost doma. Často se ptám sám sebe, jestli je nám všechno to učení a každodenní nasávání informací k něčemu dobré. Vždy ale dospěji k názoru, že do školy se chodit musí a je základem života, jinak bychom byli stále ještě ve středověku. A proto hurá na střední!

Vzkaz od spolužáků:

Nikdy nezapomeneme, jak si o čelo zapínal a vypínal propisku, a jak při učení obcházel třídu do kola chůzí vojáka a mlátil se sešitem do hlavy. V budoucnosti si ho představujeme buď jako úspěšného fotbalistu, nebo jako úředníka v saku s kufříkem.

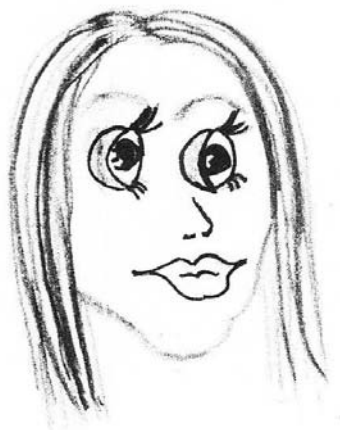
Měrková Simona

Datum narození: 14. 5. 1997

Adresa: Liptáň 57

Přijata na: SPgŠ a SZŠ Krnov,
obor pedagogické lyceum

Haiku: I když venku prší, s tebou
mi je vždycky nejkrásněji.

CO PRO MĚ ŠKOLA ZNAMENÁ?

Začala bych podstatnou věcí: škola je základ života. V sedmi letech jsem nastoupila do první třídy a teď? Ted' jsem v deváté a za pár chvil naposledy projdu dveřmi základní školy. Určitě mi to bude i líto. Nezapomenu, jak Hanka recitovala v literatuře básničku a místo slova jetelí řekla jeleni. Ona si to ani neuvědomila, ale ostatní ano a všichni jsme se rozesmáli. Když se podívám na naši třídu, hned se mi vybaví otázky typu: My máme úkol? Dáš mi ho opsat? My píšeme test? Samozřejmě budu vzpomínat i na učitele. Postupem času jsem ale pochopila, že to s námi myslí dobře. Na otázku, co mi škola vzala a co mi dala, mám takový názor: škola mi dala vědomosti, kamarády a občas i hádky doma, kvůli známám. Na druhou stranu mi vzala spoustu volného času, který bych mohla využít jinak, ne jako teď. Ale co bych dělala, kdybych neuměla číst a psát? Neuměla bych nic napsat ani přečíst. Takže jsem nakonec ráda, že mi škola vzala ten volný čas, protože bez ní bych neuměla to, co umím.

Vzkaz od spolužáků:

Je to náš pokémon, mile praštná holka, jejíž pomalé zapalování nás všechny dostávalo. Na „pajdáku“, kam se po napínavém čekání dostala, ji přejeme, ať najde nějaké kamarády, kteří ji budou zapínat batoh.

Němcová Nikola

Datum narození: 15. 5. 1997

Adresa: Třemešná 320

Přijata na: Střední škola dopravy
a cestovního ruchu Krnov, obor
management cestovního ruchu

Haiku: Lásku nechytneš, sama tě
popadne a ty jí podleheš.

NA SHLEDANOU

Škola, škola a škola. Jmenuji se Nikola Němcová a tenhle rok už bohužel končím devátý ročník základní školy v Městě Albrechticích. Dovolte mi, abych se vrátila do roku 2003, kdy jsem nadšeně běžela do první třídy, tehdy ještě v Třemešné. Ano, nádherný pocit! Nový začátek v životě. Postupně jsem se se svou třídou zařazovala do vyšších tříd. Asi v šestém ročníku bylo mým přáním vyjít co nejdřív základní školu a jít na internát kvůli střední škole. Naše třída totiž nebyla rozhodně svatá, protože průšvihů bylo více, než jedniček. Vyberu opravdu ty nejlepší: spadlá tabule, rozbité okno, zničení kliky atd. Naší nejlepší zábavou bylo klepat ve vyučování na sousední třídy. V sedmé třídě jsem učinila velké rozhodnutí a na osmý ročník jsem přestoupila na ZŠ Město Albrechtice. Noví spolužáci byli přátelštější, a tak mě do kolektivu přijali za kamarádku. Dokonce i já si našla nové kamarády. Za všechny bych chtěla jmenovat jednoho spolužáka Bastyho, který má nasbíraných tolik perliček, že by mohl napsat knihu, nebo Hanka, která při recitování místo „jetelí“ řekla „jelení“. Těmito řádky bych chtěla naznačit, jak moc mi bude chybět základní škola, kamarádi a učitelé. Zbudou mi vzpomínky na staré časy, které si budu ještě dlouho promítávat. Chtěla bych poděkovat všem svým učitelům, neboť díky nim jsem se dostala do další fáze svého života.

Vzkaz od spolužáků:

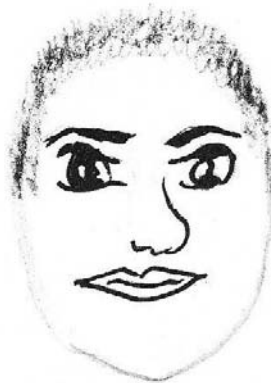
Když se řekne Nikča, představíme si ji na koni, nebo vystresovanou, kvůli jakémoliv písemce nebo zkoušení. Děkujeme za to, jak nám pomáhala s domácími úkoly. Doufáme, že až pojedeš Velkou Pardubickou, budeme u toho.

Smolík Jakub

Datum narození: 19. 6. 1997

Adresa: Petra Bezruče 12, Město
Albrechtice

Přiját na: Střední soukromá podnikatelská
škola Opava, obor multimediální a
reklamní tvorba

Haiku: Když se setmělo, smrky začaly
šumět, ráno to ustálo.

ŠKOLA

Škola je základ života. Určitě si všichni pamatujeme, jak jsme se těšili do školy, ale rok od roku bylo naše nadšení menší a menší. Škola nám dala potřebné vzdělání a informace, které budeme potřebovat k dalšímu studiu nebo k naší práci, taky nám dala nové kamarády a možnosti, ale zase nám vzala devět let volného času. Přesto si myslím, že kdybychom těch devět let nestrávili ve škole, strávili bychom je jako ve středověku. Na druhou stranu nás škola naučila podvádět, lhát a pár dalších nepěkných věcí. Prostě škola nám dává mnoho a taky nám mnoho bere, ale beze školy bychom nikdy nic nedokázali a nevěděli

Vzkaz od spolužáků:

Pohodář, kdyby neměl ruce, tak se nedomluví. Vždy razil heslo: Co nenajdu v kapse, nemám. Super designer, přejeme mu, ať se těmi jeho obrázky a videi užívá a ať mu maminka koupí na střední školu pořádnou zásobu propisek.

Sibílev Nicolina Sarah

Datum narození: 26. 9. 1996

Adresa: Heřmanovice 530

Přijata na: Střední soukromá umělecká škola AVEART Ostrava, obor designer interiéru

Haiku: Slunce svítí, roste kvítí, ptáček
pěje, dívka se směje.

MŮJ POHLED NA NAŠI ŠKOLU

Můj pohled na naši školu je takový: Nastoupila jsem do téhle školy v sedmé třídě, líbilo se mi tady, i když prvních pár dnů jsem tu bloudila. Bylo to něco úplně jiného oproti škole v Holčovicích. Učitelé na mě působili tak, že nás chtějí něco naučit, ale i nás pobavit. Zažila jsem tady během tří let plno zábavy, někdy i trápení, ale to se vždy vysvětlilo. Moje nejoblíbenější paní učitelka je paní Doležalová, učila mě sice jen dva roky, ale úplně jiným způsobem než jakýkoliv jiný kantor. Dokázala nás pobavit a zároveň naučit. Není jedna jediná hodina, kdyby se na nás paní učitelka neusmála a nezavtipkovala. Tedy chybět mi nejvíce bude ona! No a ještě sezení u pana ředitele na koberečku. Na tuhle školu budu vzpomínat jen a jen v dobrém.

Vzkaz od spolužáků:

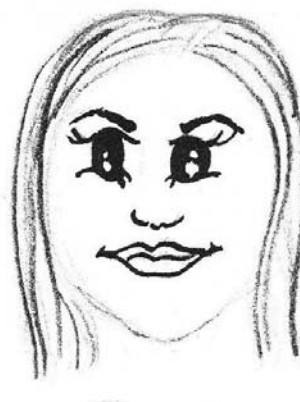
Bojovná, výbušná, jen tak se nedá. Vždy si stojí za tím, co řekne, také proto občas povinně vysedává u pana ředitele. Do budoucna jí přejeme, ať se neutopí v cizích jazycích a ať nespolehá na své krásné oči.

Špalková Martina

Datum narození: 20. 12. 1996

Adresa: V Sadě 4, Město Albrechtice

Přijata na: Střední škola automobilní,
mechanizace a podnikání Krnov, obor
podnikání a ekonomika

Haiku: Milion pocitů, sta tisíce myšlenek,
jedno jméno.

ŠKOLA

Škola? To je místo, kde jsem trávila, trávím a snad ještě nějaký čas trávit budu. Školní docházka je vlastně docela dlouhá etapa našeho života. Spousta dětí by nevědělo, jak naložit s takových množstvím volného času, jak napsat dopis kamarádovi, a co je nejhorší, nemohli by radostně počítat zbývající dny do letních prázdnin. Škola je jakási možnost a na každém záleží, jak se jí chytne. Já jsem například nebyla žádný andílek, co se chování týče, ale s učením jsem nikdy žádný problém neměla. I když mi teď škola zabírá docela dost času, řídím se rčením „Škola základ života“ a myslím, že na tom asi něco bude. Věřím, že jednou v zaměstnání budu s úsměvem a ráda vzpomínat na dobu, kterou jsem ve škole trávila, ať už na ty zlé nebo dobré chvílky. Nezapomenu třeba na to, jak si Hanka v češtině stoupla, pročísala si vlasy a řekla: „Sešit....nemám.“ Vzdělání a kamarádství jsou dle mého názoru dvě nejdůležitější věci, kterými může jakákoliv škola obdarovat své žáky. Kdybych dala klady na jednu misku vah a záporny na opačnou, vždy převládnu klady a za to ti školo, děkuji.

Vzkaz od spolužáků:

Milá, chytrá, hubatá, bláznivá. Je dobrá kamarádka, která nám pomáhala s učením a je s ní sranda. Ať se dostane na vysokou školu, protože na to má.

Varecha Roman

Datum narození: 12. 2. 1997

Adresa: Nábřežní 33, Město Albrechtice

Přiját na: Střední škola zemědělství a služeb
Město Albrechtice, obor kuchař-číšník

Haiku: Albrechtická slivovice, kudy teče,
tudy léčí.

CO NADĚLÁME?

Když se řekne škola, všem se vybaví jen hodiny a hodiny strávené ve třídě, chvíle ve vyučování, kdy za každé vyrušování následovala poznámka apod. Jen občas jsme se i dobře pobavili, což ovšem nejvíce záleželo na náladě jednotlivých kantorů. Nicméně, dokážete si představit, co bychom dělali, kdybychom do školy nechodili? Jen si vzpomeňte na středověk, kdy vzdělání bylo dostupné jen šlechticům a kněžím. S ostatními se jednoduše manipulovalo. A proto buďme rádi, že jsme se naučili číst a psát, i když ty ostatní předměty jsou jen nutné zlo.

Vzkaz od spolužáků:

Budeme si pamatovat jeho houpavou chůzi, obří svačiny a prapodivné zvuky, které občas vydával. Těšíme se, že ho jednou uvidíme v nějakém TV pořadu s vařením.

Vzkazy od učitelů

Renata Doležalová: Budu upřímná - dali jste mi zabrat! Ale nakonec jsme to zvládli, naučila jsem se respektovat Vaše tolik rozdílné povahy a mít Vás ráda navzdory Vašemu občasnému pubertálnímu chování. Využijte všechny znalosti, které jsme do Vás i proti Vaší vůli dostali a dotáhněte to přinejmenším k maturitám. Držte se!

Kateřina Chytilová: Jediný způsob, jak získat přítele, je být přítelem.

Pavčina Kostelníková: Usmějte se. Úsměv - nestojí nic, ale dělá mnoho
- trvá jen chvíli, ale někdy se na něj vzpo-
míná celý život
- je to světlo, které při pohledu do očí na-
značí, že srdce je doma.

Věra Mertová: Láska je klíčem k pochopení všech tajemství.

Nela Akritidis Čtvrtníčková: Milí devátáci, ať se Vám splní všechny Vaše sny a přání. Nenechte se odradit pesimistickými a nevěřícími komentáři. I učitelé se mohou někdy mýlit. Já jsem toho živým důkazem. Jděte si za svým. Držím Vám pěsti.

Irena Santariusová: Je vlastností hlupáků vidět cizí chyby a na své vlastní zapomínat.

Hana Macková: Moudrost nemůžeme jen sbírat, musíme ji i uplatňovat. Přeji úspěšné vykročení do nové reality každodenního života. Ať jeden úspěch střídá druhý a život se ubírá správným směrem.

Tatána Kurečková: Ať se Vám daří a co nejvíce splněných přání. Mějte se krásně. Ráda jsem si s Vámi povídala.

Veronika Glötzerová: Všichni máme volbu, zda se zaměříme ve svém životě na to pozitivní, nebo negativní a dle toho svůj život žijeme.

Jana Pokorná: Nikdy neříkej nikdy.

Jitka Hlaváčková: Otevřeli jsme vám dveře, ale vstoupit do nich musíte sami!

Ludmila Grčková: Milí devátáci, učila jsem Vás dva roky, byli jste super třída A zůstali mi jen pěkné vzpomínky (doufám, že i Vám). Přeji hodně štěstí k uskutečnění Vašich snů, protože neexistuje nic, co by člověk nemohl dokázat, pokud to doopravdy chce a pokud je schopen pracovat tak, aby to dokázal.

Radka Žlebčíková: Nezapomeň, že i na každém dně, můžeš najít něco hezkého.

Vzkaz od třídního učitele

Milí devátáci,

Skončil školní rok a před Vámi se otevírá nová etapa života. Naše škola Vám dala dobrý základ a já doufám, že tedy máte „na čem stavět“. Spolu jsme strávili celkem čtyři roky. Přestože Vaše třída nebyla příliš početná a často se měnilo její složení, věřím, že jste mezi sebou navázali přátelství, která Vám vydrží velmi dlouho. Přeji Vám, ať jste na středních školách spokojeni a další studium naplní Vaše očekávání. A pamatujte si, že nejlepším učitelem je život sám, jen Vám nikdy nenapoví, z čeho se bude zkoušet☺.

Michal Adámek

Vzkaz od zástupce ředitele

Milý absolventi 2012, všem Vám přeji, abyste na naši školu vzpomínali v duchu studentské hymny Gaudeamus Igitur:

Radujme se tedy,
dokud jsme mladí,
po radostném mládí,
po přetěžkém stáří
budem v zemi zakopáni.

Ať žije škola,
ať žijí kantoři,
ať žije každý student,
ať žije každá studentka;
ať jsou vždy ověnčeni!

Budeme rádi, když se s námi v budoucnu osobně, mailem či prostřednictvím sociálních sítí podělíte o své příští úspěchy!

Milan Pokorný

Vzkaz od ředitele školy

Kluci a holky...

Co se tak přeje.
Hodně zdraví a štěstí.
Dobří přátelé.
Úspěchy v životě.

Přidám něco navíc...

Neplet'te si slušnost se slabostí.
Nebojte se.
Napadne-li vás někdo, braňte se.
Nehled'te jen na sebe.
Když můžete, pomozte.

Umějte přiznat svá pochybení.
Buď'te tolerantní.

A hlavně si nemyslete,
že pravda je vždy jen na Vaší straně.

Držím vám všem palce.

Karel Knapp, ředitel školy

